

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/87/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118011471
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Mihal
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2118011471.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Mihala a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci proti obžalovanému G. L., narodenému dňa XX. K. XXXX v I., trvale bytom: E., D. T. XXXX/XX, t. č. od 15. decembra 2017 vo väzbe v Ústave na výkon väzby Leopoldov, trestne stíhanému pre zločin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 31. júla 2018, č. k. 9T/44/2018 - 1105, na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. októbra 2018 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 31. júla 2018, č. k. 9T/44/2018 - 1105 bol obžalovaný G. L. uznaný za vinného zo spáchania zločinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Trestného zákona (ďalej aj Tr. zák.) s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. tým, že sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu čin, ktorého sa dopustil v úmysle spoločným konaním prisvojiť si cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak väčšiu škodu, a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním, pričom nedošlo k dokonaniu činu, keď skutok mal spáchať na tom skutkovom základe, že: G. L. po vzájomnej predchádzajúcej dohode s nebohým C. I., nar. XX.XX.XXXX, za účelom odcudzenia osobného motorového vozidla prišli dňa 15. decembra 2017 v čase okolo 03:20 hod. na vozidle zn. AUDI A6 combi, čiernej metalízy, VIN WAUZZZ4FOAN015471, s nepravým evidenčným číslom: SC-863DR, do obce O., kde pri bytovom dome č. XXX neznámym spôsobom a nezisteným predmetom otvorili dvere na strane vodiča tam odstaveného a riadne uzamknutého osobného motorového vozidla zn. Škoda Fábia, evidenčného čísla: TT-418GY, VIN: TMBEN6NJ1HZ107223, hnedej metalízy, rok výroby 2017, na ktorom odstránili plastové kryty prístrojovej dosky, otvorili prednú kapotu vozidla, pričom následne boli vyrušení príslušníkmi Obvodného oddelenia PZ Trnava a Pohotovostnej motorizovanej jednotky Krajského riaditeľstva PZ Trnava, pričom pri pokuse o útek z miesta činu bol G. L. zadržaný v čase o 03:23 hod. a C. I. po služobnom zákroku polície na mieste činu zomrel, čím krádežou vozidla by jeho majiteľovi spoločnosti VOLKSWAGEN Finančné služby Slovensko s.r.o., Vajnorská č. 98, Bratislava, IČO 31341438, ktorého užívateľom je G. G., vznikla škoda vo výške 10.522 € a poškodením vozidla vznikla škoda vo výške 3.783 €,

Za to mu okresný súd podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím na § 36 písm. k), písm. l), § 38 ods. 3 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere tri roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. obžalovanému pri určení probačného dohľadu ustanovil skúšobnú dobu v trvaní päť rokov.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 51 ods. 4 písm. j) Tr. zák. obžalovanému zároveň uložil primerané povinnosti spočívajúce v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. okresný súd obžalovanému uložil trest prepadnutia vecí, a to: 1ks hnedé kapsáčové nohavice s čiernym opaskom, 1 pár čiernych rukavíc, 1ks čierne tričko zn. Kilpi, 1ks spodky zn. Kilpi, 1ks. čierne tričko s dlhým rukávom zn Nike, 1 pár čiernych ponožiek, 1 pár čiernych tenisiek s červenou stielkou.

Podľa § 289 ods. 2, ods. 3 Trestného poriadku (ďalej aj Tr. por.) si okresný súd vyhradil rozhodnutie o ochrannom opatrení - zhabaní vecí na verejné zasadnutie (ide o veci 1/ zaistené pri obhliadke vozidla AUDI A6, a to stopa č. 5 - zelený plastový kufrik s náradím, stopa č. 6 a 7 - vysielacky, stopa č. 8 - čierna bunda, stopa č. 10 - pár rukavíc, stopa č. 11 - mobilný telefón zn. Nokia, stopa č. 14 - 2 baterky, batéria, med. drôt, stopa č. 15 - kaser, stopa č. 22 - mobilný telefón zn. Nokia, stopa č. 25 a 26 - vzorka z bandasiiek, stopa č. 27 - páčidlo - pajser červenej farby, stopa č. 28 - páčidlo - pajser zelenej farby, stopa č. 29A - riadiaca jednotka, stopa č. 29B - riadiaca jednotka, stopa č. 29C - riadiaca jednotka, stopa č. 29D - riadiaca jednotka, stopa č. 30B - riadiaca jednotka, stopa č. 32 - páčidlo - pajser červenej farby, stopa č. 40 - kľúč od auta, stopa č. 49 - plastové vrečko s kľúčmi, stopa č. 53 - šedá kapsička s kľúčom od auta, stopa č. 56 - vak s gumenou ruč. pumpou, stopa č. 58 - sada náradia, stopa č. 62 - 1 ks kliešte, 1 ks skrutkovač, stopa č. 72 - kľúč FAB s diaľkovým ovládaním, stopa č. 73 - plastový kľúč, stopa č. 74 - plastový kľúč, stopa č. 75 - plastový kľúč, stopa č. 76 - plastový kľúč, stopa č. 77 - poškodený kľúč od auta s logom W, stopa č. 78 - kľúč od auta s logom AUDI, stopa č. 85 - riadiaca jednotka, stopa č. 90 - nožnice na plech, stopa č. 91 - nožnice na plech, stopa č. 92 - kombinované kliešte, stopa č. 93 - páčidlo - pajser červenej farby, stopa č. 94 - páčidlo pajser, stopa č. 98 - štikacie kliešte, stopa č. 99 - kovový mechanický nástroj, stopa č. 100 - riadiaca jednotka, stopa č. 101 - páčidlo - pajser, stopa č. 102 - riadiaca jednotka, stopa č. 103 - priamočiaru píla, stopa č. 104 - páčidlo - pajser, stopa č. 105 - pákové štikacie kliešte, stopa č. 109 - textilná taška s obsahom zlomených kľúčov, stopa č. 120 - autorádio, stopa č. 121 - poistková skrinka, stopa č. 130 - kľúč od vozidla s logom Peugeot, stopa č. 133 - pákové kliešte, stopa č. 134 - aku karbobrúska, stopa č. 137 - vŕtačka De WALT 18V XR, stopa č. 138 - zámok s logom AUDI, stopa č. 148 - rukavice, 2/ o veci zaistené pri obhliadke miesta činu, a to stopa č. 12 - šrobovák zaistený pri OMV TT 933 GN, stopa č. 13 - šrobovák, stopa č. 14 - plastový orezávač, stopa č. 15 - zapalovač).

Okresný súd svoj rozsudok odôvodnil v rozsahu č. I. 1105 -1108 spisu nasledovne (citácia):

„Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava podal na tunajšom súde dňa 11.06.2018 obžalobu na obvineného G. L. pre zločin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Po prednese obžaloby prokurátorom Okresnej prokuratúry Trnava bol obžalovaný G. L. na hlavnom pojednávaní poučený o tom, že ku skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, môže urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku. Po tomto poučení urobil obžalovaný vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku, pričom na všetky položené otázky v zmysle tohto zákonného ustanovenia obžalovaný odpovedal „áno“. Prokurátor a obhajca na hlavnom pojednávaní následne vyjadrili súhlas s tým, aby súd prijal jeho vyhlásenie. Po takomto zistení súd vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny zo spáchania stíhaného skutku, bez narušenia jeho skutkovej totožnosti, keď ho právne posúdil zhodne tak, ako bol posúdený v podanej obžalobe, teda ako zločin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, a pretože boli naplnené všetky 4 zákonné formálne znaky tohto trestného činu - zločinu, t. j. subjekt, subjektívna stránka, objekt i objektívna stránka podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku prijal, nakoľko na podklade výsledkov dokazovania vykonaného v prípravnom konaní nemal pochybnosti o vine obžalovaného s tým, že dokazovanie na hlavnom pojednávaní sa vykoná len k výroku o treste náhrade škody a ochrannom opatrení.

- Dokazovanie vykonané na hlavnom pojednávaní -

Obžalovaný G. L. na hlavnom pojednávaní uviedol, že veľmi ľutuje, čo sa stalo. C. I. ho prehováral, aby s ním išiel do Rakúska po auto, s čím nakoniec súhlasil. Ráno pre neho C. I. prišiel a až v aute mu povedal, čo chce ísť naozaj robiť. Okolo 02.30 hod. ráno mu podal rukavice, kuklu, vysielacku a povedal mu, že do Rakúska pôjdu na ďalší týždeň. Keď prišli na miesto do obce O., povedal mu, aby dával pozor, že si ide niečo vyskúšať, sedel v aute a C. I. voľačo robil. Keď vystúpil z auta, C. I. mal otvorené šoférove dvere na motorovom vozidle zn. Fabia, spýtal som sa ho, čo robí, a on povedal: „počkaj hneď

ideme". Prišiel do auta, niečo si vybral a išiel späť. Opakovalo sa to ešte asi 2 krát. V tom prišlo nejaké neosvetlené auto, C. I. mu zakričal: „sadať do auta". Sadať si do auta, C. I. vyštartoval a tam sa stalo čo sa stalo. Zo zaistených vecí mu patria kľúče od domu a peniaze, na ktorých bola zlatá spona, bola to suma 930,- Eur. Ostatné veci nevie komu patrili.

Následne bolo na hlavnom pojednávaní vykonané dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, z ktorých súd zistil nasledovné skutočnosti:

Z odpisu registra trestov obžalovaného súd zistil, že obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný.

Z lustrácie registra priestupkov obžalovaného súd zistil, že obžalovaný bol pred vzatím do väzby opakovane postihnutý za priestupky na úseku cestnej premávky.

Z hodnotenia obžalovaného z ÚVV a ÚVTOS Leopoldov zo dňa 19.07.2018 vyplýva, že obžalovaný počas výkonu väzby nemal problémy s adaptáciou na jej podmienky, je správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni, Príkazy a nariadenia príslušníkov plní a rešpektuje. Doposiaľ nebol disciplinárne odmenený ani potrestaný. Bola mu ponúknutá možnosť zaradenia do práce, ktorú nevyužil.

Z vyjadrenia poškodeného G. G. zo dňa 25.07.2018 a záznamu o vklade hotovosti zo dňa 02.07.2018 vyplýva, že obžalovaný poškodenému uhradil sumu vo výške 173,11 Eur ako náhradu škody za jeho spoluúčasť pri poisťnej udalosti č. 1802006817 - oprave motorového vozidla zn. Škoda Fábria, evidenčného čísla: TT-418GY.

Z vyjadrenia poškodenej spol. UNIQA poisťovňa a.s. zo dňa 24.07.2018 a záznamu o vklade hotovosti zo dňa 02.07.2018 vyplýva, že obžalovaný poškodenej spoločnosti uhradil sumu vo výške 3.289,17 Eur ako náhradu škody za poisťné plnenie pri poisťnej udalosti č. 1802006817 - oprave motorového vozidla zn. Škoda Fábria, evidenčného čísla: TT-418GY, čím bol uspokojený ich uplatnený nárok na náhradu škody.

Z potvrdenia o prijatí do zamestnania spol. ALL RIGHT s.r.o., so sídlom Poštová 11, 924 01 Galanta, IČO: 47644729 vyplýva, že po prepustení z väzby bude obžalovaný zamestnaný v tejto spoločnosti na pracovnej pozícii obchodný zástupca za mzdu 800,- Eur.

Zo správy Sociálnej poisťovne zo dňa 17.05.2018 vyplýva, že obžalovaný bol registrovaný v systéme Sociálnej poisťovne v období od 01.01.2004 do 02.01.2004.

Zo správy ÚPSVaR Galanta zo dňa 17.05.2018 vyplýva, že obžalovaný nie je poberateľom dávok v hmotnej núdzi ani dávok sociálnej pomoci. V minulosti bol v evidencii uchádzačov o zamestnanie v obdobiach od 06.07.2000 do 22.04.2001, od 07.12.2001 do 22.04.2003 a od 30.01.2004 do 15.03.2004.

- Výrok o treste -

Pri úvahe nad výškou trestu, jeho druhom a spôsobom výkonu vychádzal súd najmä z ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona, v zmysle ktorého účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život. Súčasne má trest iných odradiť od páchania trestných činov a vyjadriť morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Súd preto pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaného jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Pri zločine krádeže podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona je trestná sadzba trestu odňatia slobody stanovená od 3 rokov do 10 rokov. Skúmajúc pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, dospel súd k záveru, že je potrebné upravovať zákonom stanovenú trestnú sadzbu trestu odňatia slobody, nakoľko boli zistené dve poľahčujúce okolnosti, a to poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. k) Trestného zákona, keďže obžalovaný prostredníctvom svojej družky M. I. dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu a poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, keďže obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona. Súd sa v tomto kontexte nestotožnil s tvrdením prokurátora, že oľutovanie trestného činu obžalovaným nebolo úprimné. Súd obžalovanému nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, a to že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, nakoľko v pomerne krátkej dobe pred spáchaním skutku sa dopustil väčšieho množstva (šiestich) priestupkov na úseku cestnej premávky. S poukazom na prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností súd upravil vyššie uvedenú sadzbu trestu odňatia slobody podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona, v dôsledku čoho pri ukladaní trestu odňatia slobody vychádzal zo sadzby trestu odňatia slobody od 3 rokov do 7 rokov a 8 mesiacov. Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, ktorý považuje vzhľadom na naplnenie účelu trestu za primeraný. Súd nepristúpil k mimoriadnemu zníženiu trestu odňatia slobody v zmysle analogickej aplikácie ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona, nakoľko trest uložený pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu trestu odňatia slobody by v prípade obžalovaného, najmä s poukazom na charakter stíhaného skutku a spôsob jeho spáchania, nedosiaľ účel trestu.

Vzhľadom na osobu obžalovaného, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom obžalovaný žije a okolnosti prípadu dospel súd k záveru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného výkon trestu nie je nevyhnutný, a preto súd v zmysle § 51 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody obžalovanému podmienične odložil za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe a podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona mu určil skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov, ktorú považuje za postačujúcu na sledovanie správania sa obžalovaného a jeho schopnosť viesť riadny život. Súd neukladal obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody, pretože má za to, že účel trest sa skôr naplní pobytom obžalovaného na slobode, čím bude obžalovanému umožnené čo najskôr sa začleniť do pracovného života, obnovenie jeho rodinného a spoločenského zázemia, začlenenia sa späť do spoločnosti, pričom väzba, v ktorej sa obžalovaný nachádza, má výlučne procesný charakter. Obžalovaný doposiaľ nebol právoplatne odsúdený za žiadny trestný čin, trestné konania, ktoré sú proti nemu v súčasnosti vedené na Okresnom súde Trnava a na Okresnom súde Bratislava I, nie sú právoplatne skončené a rešpektujúc zásadu prezumpcie neviny na ne pri ukladaní trestu v tomto prípade nie je možné prihliadnuť. Rovnako bolo preukázané, že závažnosť stíhaného skutku, znásobená útokom na zasahujúcich príslušníkov PZ, nebola zavinená obžalovaným, nakoľko tento v motorovom vozidle zn. AUDI A6 combi sedel na sedadle spolujazdca. Rovnako nemožno pri ukladaní trestu zohľadniť ani tú skutočnosť, že vzhľadom na druh (veci určené na krádež motorových vozidiel) a rozsah zaistených vecných dôkazov, možno dôvodne predpokladať, že obžalovaný je páchatelom/ spolupáchatelom ďalších trestných činov, a to s poukazom na obžalovacíu zásadu, v zmysle ktorej súd rozhoduje len o skutku, ktorý je predmetom obžaloby a za tento ukladá trest. Ak sa prokurátor domnieva, že sa obžalovaný dopustil ďalších trestných činov, je oprávnený začať trestného stíhanie, vzniesť obžalovanému pre tieto skutky obvinenie a podať obžalobu, o ktorej súd po vykonanom dokazovaní rozhodne. V žiadnom prípade však nemožno tieto skutočnosti zohľadniť pri ukladaní trestu za skutok uvedený vo výroku tohto rozsudku.

Na posilnenie účelu uloženého trestu súd obžalovanému uložil primeranú povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie. Pri jej uložení súd zohľadnil, že obžalovaný je dlhodobo nezamestnaný a spáchaním predmetného trestného činu sa snažil získať majetkový prospech.

Súd obžalovanému uložil trest prepadnutia veci, a to oblečenia, ktoré použil pri spáchaní trestného činu, ktorého účelom bolo maskovať jeho osobu resp. identitu pred prípadným odhalením a jednalo sa o veci patriace obžalovanému.

Rozhodnutie o ochrannom opatrení - zhabaní vecí si súd vyhradil na verejné zasadnutie, nakoľko pre jeho uloženie je potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré by hlavné pojednávanie neprímerane predĺžilo, čo aj s poukazom na väzobné stíhanie obžalovaného, súd považuje za účelné.

Takto uložený trest, podľa názoru súdu, v sebe obsahuje tak požadovaný prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona.

Súd nerozhodol na uplatnenom nároku na náhradu škody spol. UNIQA poisťovňa a.s., nakoľko tento nárok bol obžalovaným pred rozhodnutím súdu v celom rozsahu uspokojený, čo poškodená spoločnosť písomne potvrdila."

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení a odôvodnení na hlavnom pojednávaní odvolanie prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava, pričom obžalovaný G. L. po porade s obhajcom sa pri úkone do zápisnice o hlavnom pojednávaní výslovne vzdal práva podať voči rozsudku odvolanie (č. I. 1103 spisu). Z písomných dôvodov odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava zo dňa 8. augusta 2018 v rozsahu č. I. 1110-1111 spisu vyplýva nasledovné (citácia):

„Rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 9T/44/2018 zo dňa 31.07.2018 bol obžalovaný G. L., nar. XX.XX.XXXX, uznaný vinným na skutkovom a právnom základe obžaloby tunajšej prokuratúry sp. zn. 2Pv 787/17/2207-87 zo dňa 06.06.2018, za čo mu bol uložený podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 36 písm. k), písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky, ktorého výkon bol podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmienične odložený za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe a podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona bola obžalovanému pri určení probačného dohľadu ustanovená skúšobná doba v trvaní 5 (päť) rokov. Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 4 písm. j) Trestného zákona bola obžalovanému uložená povinnosť spočívajúca v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie. Podľa § 60 ods. 1

písm. a) Trestného zákona bol obžalovanému uložený trest prepadnutia veci výslovne označených vo výroku odvolaním napadnutého rozsudku.

Posúdením veci mám za to, že súd prvého stupňa v merite veci rozhodol o vine obžalovaného správne. Rozsudok však nepovažujem za zákonný vo výroku o treste (v časti výroku o treste odňatia slobody a nadväzujúcich výrokoch, nie v časti uloženia trestu prepadnutia veci), pretože výrok o uložení trestu za žalovaný skutok tak, ako bol uvedený v citovanom rozsudku súdu prvého stupňa, nie je pri posúdení zásad ukladania trestov podľa § 34 Trestného zákona v súlade so zákonom, nakoľko takto uložený trest je pre obžalovaného G. L. neprimerane mierny a nespĺňa požiadavku individuálnej a generálnej prevencie.

Prvostupňový súd odôvodnil výrok o treste tým, že poukázal na ustanovenie § 34 Trestného zákona a na poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. k), § 36 písm. l) Trestného zákona, t.j. že nahradil prostredníctvom svojej družky spôsobenú škodu a že sa priznal k spáchaniu činu a trestný čin úprimne oľutoval. Súd nepristúpil k mimoriadnemu zníženiu trestu odňatia slobody s poukazom na charakter stíhaného skutku a spôsob jeho spáchania. Súd mal za to, že s prihliadnutím na doterajší život a prostredie, v ktorom obžalovaný žije a okolnosti prípadu, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného výkon trestu nie je nevyhnutný a účel trestu sa skôr naplní pobytom obžalovaného na slobode, čím bude obžalovanému umožnené čo najskôr sa začleniť do pracovného života, obnovenie jeho rodinného a spoločenského zázemia, začlenenia sa späť do spoločnosti. Súd mal rovnako za preukázané, že závažnosť stíhaného skutku znásobená útokom na zasahujúcich policajtov nebola zavinená obžalovaným. Uloženie podmieneného trestu s probačným dohľadom podľa názoru súdu obsahuje tak požadovaný prvok represie (zabránenia v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti).

Uvedené vyhodnotenie súdu považujem za tendenčné a nesprávne. Súd vôbec nevysvetlil, z čoho vychádzal a akými úvahami sa spravoval. Len veľmi všeobecne uviedol, že prihliadol na doterajší život obžalovaného (tento však žiadnym spôsobom neskúmal, dokonca ani neuviedol žiadnu charakteristiku doterajšieho života obžalovaného) a na okolnosti prípadu (opätovne neuviedol žiadnu konkrétnu okolnosť, na ktorú by pri rozhodovaní prihliadol). Úvaha súdu, že účel trestu bude skôr naplnený pobytom obžalovaného na slobode, aby sa najskôr sa začlenil do pracovného života, aby sa obnovilo jeho rodinné a spoločenské zázemie, začlenenia sa späť do spoločnosti, je zjavne podhodnotením osoby obžalovaného a priam „vtipnou vsuvkou“ zo strany súdu, nakoľko obžalovaný doposiaľ (do svojich tridsiatich piatich rokov) nebol nikdy pracovne činný, nemá vytvorené pracovné návyky, je navyknutý žiť príživníckym spôsobom života, kde prostriedky na obživu a pomerne vysokú životnú úroveň si zaobstarával zjavne iným spôsobom, aj nelegálne. Nikdy nebol ani len poberateľom dávok v hmotnej núdzi ani dávok sociálnej pomoci, bol do roku 2004 trikrát vyradený pre nespoluprácu s úradom práce. Pred súdom pri výsluchu dňa 18.12.2017 uviedol, že jeho mesačný príjem sa pohybuje okolo 2.000 € a príjem pochádza z toho, že dovážal zo zahraničia vozidlá spolu s C. I.. Mám za to, že išlo o nelegálnu prácu, z ktorej neodvádza ani dane ani odvody. S poukazom na správu Národnej kriminálnej agentúry, expozitúra Západ, Nitra, na č.i. 677, je potrebné vyhodnotiť, že získavanie jeho „príjmu brigádnickou činnosťou“, ktorú vykonával s nebohým C. I., znásobuje skôr podozrenie o tom, že si zabezpečoval prostriedky na živobytie trestnou činnosťou. Z uvedeného teda vyplýva jednoznačný záver, že doterajší život obžalovaného nie je takou skutočnosťou, ktorá by umožňovala obžalovanému uložiť trest, ktorý by mohol vykonať na slobode.

Rovnako je nepochopiteľné, že na jednej strane súd poukázal na charakter stíhaného skutku, spôsob jeho spáchania a závažnosť trestnej činnosti (keď nechcel použiť mimoriadne zníženie trestu, tak ako to navrhol obžalovaný) a na druhej strane súd poukázal na okolnosti prípadu (aké - súd neobjasnil), na základe ktorých však prišiel k záveru o naplnení účelu trestu uložením podmieneného trestu s určením probácie. Poukazujem na to, že práve okolnosti tohto prípadu sú tak závažné a mimoriadne sledované médiami, že tento záver súdu neobstojí pri podrobnejšom skúmaní. Pojem okolnosti prípadu nie je totožný s pojmom poľahčujúce (alebo priťažujúce) okolnosti, ide o také skutočnosti, ktoré môžu ovplyvniť povahu, charakter a iné objektívne okolnosti trestného činu; môžu nimi byť i zákonné znaky skutkovej podstaty, ak charakterom spáchania vybočujú z obvyklého rámca povahovo zhodných prípadov. Okolnosťami prípadu charakterizujú spáchaný trestný čin, jeho spoločenskú závažnosť a jeho vplyv na ostatných členov spoločnosti. Tieto okolnosti sú vyjadrené najmä spôsobom vykonania činu, jeho následkom, mierou zavinenia páchatela, jeho pohnútkou, prostredím a situáciou, za ktorej k činu došlo, spoločenskými pomermi v čase a na mieste činu, mierou rozmáhania sa rovnakých alebo podobných trestných činov, odozvou, akú čin vo verejnosti vyvolal, aj správaním sa páchatela po čine, jeho vzťahom k následkom. Posúdením týchto okolností v prospech obžalovaného je možné

posúdiť len následok činu (nedošlo k dokonaniu trestného činu) a to, že spôsobený následok činu odčinil - zabezpečil, aby škoda bola nahradená. Ostatné okolnosti však svedčia práve v neprospech obžalovaného: Obžalovaný ako aj nebohý C. I. boli vopred dohodnutí na spáchaní činu, a boli „perfektné“ pripravení na spáchanie daného činu. Menovaní sa na miesto činu dostavili na predtým odcudzenom motorovom vozidle, ktoré bolo opatrené tabuľkami s evidenčnými číslami, ktoré boli tiež odcudzené z iného motorového vozidla tesne pred spáchaním daného skutku. Obaja boli oblečení v tmavom oblečení a maskovaný takým spôsobom, aby bolo sťažené ich následné opoznanie, používali rukavice, disponovali nielen rôznymi prípravkami a nástrojmi potrebnými na odcudzenie vozidla, ale aj rádiostanicami, rušičkami signálov a inými vecami určenými na páchanie danej trestnej činnosti, napr. aj čiernym korením určeným na znemožnenie identifikácie prostredníctvom pachových stôp a na znehodnotenie miesta činu. Teda činu sa obžalovaný dopustil vysoko sofistikovaným prístupom a so zjavnými skúsenosťami s danou trestnou činnosťou, čomu nasvedčuje nielen množstvo a rôznosť použitých nástrojov a prípravkov, ale aj skutočnosť, že priamo vo vozidle použitom na spáchanie činu boli zistené veci pochádzajúce minimálne z ďalších 9 krádeží motorových vozidiel. Obžalovaný vyhlásil vinu, pričom zo skutku, ktorého spáchania priznal, vyplýva jeho predchádzajúca dohoda s nebohým C. I.. Obžalovaný bol pripravený spáchať čin, čo je zistiteľné najmä z jeho oblečenia a z jeho správania sa na mieste činu, takže nie je možné uviesť, že by miera zavinenia u neho nedosahovala minimálne bežný štandard ako pri obdobných trestných činoch. Pohnútkou obžalovaného bolo prinajmenšom trestnou činnosťou získať prostriedky na uspokojenie svojich osobných potrieb. K spáchaniu činu došlo v odľahlej slepej uličke vo veľmi skorých ranných hodinách za situácie, keď dochádzalo opakovane ku krádežiam motorových vozidiel obdobným spôsobom najmä na Západnom Slovensku, čo verejnosť vníma veľmi negatívne, preto aj ohlas verejnosti, najmä s ohľadom na spôsob spáchania činu, bol zvýšený. S poukazom na uvedené vychádza úvaha súdu o tom, že závažnosť stíhaného skutku nebola zavinená obžalovaným, dosť nepreukazne a zavádzajúco. Taktiež je potrebné uviesť, že obvinený od začiatku trestného konania nevypovedal, nepriznal sa k spáchaniu činu, žiadnym spôsobom nenapomáhal orgánom činným v trestnom konaní, na hlavnom pojednávaní síce vyhlásil, že je vinný a súd po splnení ďalších formálnych podmienok jeho vyhlásenie prijal, avšak pri posúdení obsahu následného výsluchu obžalovaného možno mať pochybnosti o jeho reálnom psychickom vzťahu k priznaniu a oľutovaniu činu. Z uvedeného je zistiteľné, že okolnosti prípadu a okolnosti súvisiace s osobou páchatel'a pri ich komplexnom a vzájomnom posúdení neumožňovali súdu pri ukladaní trestu postupovať podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Za týchto okolností bolo potrebné a nevyhnutné uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody. Podmienečné odsúdenie prichádza do úvahy spravidla u páchatel'a menej závažnej trestnej činnosti, najmä ak pri spáchaní trestného činu ide o ojedinelé vybočenie z ich inak riadneho spôsobu života. V rámci hodnotenia osoby páchatel'a nemožno obísť ani jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Záver súdu o tom, že sa účel trestu dosiahne i bez jeho výkonu a trest bude výchovne pôsobiť i na ostatných členov spoločnosti, sa musí opierať o náležité a všestranné zhodnotenie skutočností týkajúcich sa osoby páchatel'a, najmä jeho doterajšieho života a prostredia, v ktorom žije a pracuje, ak aj okolností prípadu a nesmie byť s týmito skutočnosťami v logickom rozpore. In fine uvádzam, že trest - ako to uviedol aj Okresný súd Trnava tiež vo svojom rozhodnutí - má plniť funkciu ochrany spoločnosti jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v ďalšom páchaní trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu), a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest uložený Okresným súdom Trnava obžalovanému však tieto požiadavky nespĺňa, je neprimerane voči obžalovanému mierny a už vôbec nepôsobí preventívne odstrašujúcim spôsobom na ostatných členov spoločnosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhujem, aby Krajský súd v Trnave podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 9T/44/2018 zo dňa 31.07.2018 vo výroku o treste, a aby podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol sám vo veci rozsudkom tak, že obžalovanému podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. k), písm. l) Trestného zákona uloží trest odňatia slobody vo výmere minimálne tri roky nepodmienečne a pre výkon uloženého trestu obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradí do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne uloží trest prepadnutia veci tak ako bol uložený prvostupňovým súdom."

Obžalovaný G. L. sa k odvolaniu prokurátora písomne vyjadril dňa 15. augusta 2018 v rozsahu č. I. 1112-1114 spisu nasledovne (citácia):

„Ja dolupodpísaný G. L., nar. XX.XX.XXXX, touto písomnou formou podávam sťažnosť voči odôvodneniu OP - TT a to na tom základe, že odôvodnenie odvolania OP - TT sa nezakladá na

pravdivých skutočnostiach, kde ma prokuratúra vykresľuje ako príživníka a ako človeka, ktorý si na svoje živobytie zaobstarával finančné prostriedky nelegálnym spôsobom, Chcem dať do pozornosti váženému KS - TT nasledovné skutočnosti, týkajúce sa mojej osoby. Je síce pravdou, že v minulosti bola moja osoba blízko spájaná s „bankomatovou mafiou“, kde moja osoba bola z daného skutku v plnom rozsahu oslobodená. Taktiež, že v minulosti som nebol „NIKDY“ súdne trestaný a žil som slušným životom, kde na svoje živobytie a na náklady môjho obyčajného života som si zadovážoval finančné prostriedky dovozom motorových vozidiel zo zahraničia, kde som bol vyplácaný ako šofér. Taktiež chcem dať do pozornosti tie skutočnosti, že v minulosti som pracoval v zahraničí (sezónne brigády), kde mi táto práca bola sprostredkovaná prostredníctvom zahraničných pracovných firiem. Ďalej chcem dať do pozornosti, že odôvodnenie KP - TT, ktoré poukazuje hlavne na to, že trest, ktorý mi má byť udelený, by mal byť mojím spôsobom „odstrašujúci“, kde tento význam nemá oporu v trestnom poriadku a trest udeľujúci páchatelovi by mal spĺňať preventívny a nápravný účel a nie účel odstrašujúci!

Medializácia spáchaného skutku by nemala mať vplyv pri udeľovaní výšky trestu, ako to uvádza prokuratúra vo svojom odôvodnení, nakoľko medializácia nespadá medzi priťažujúce a ani poľahčujúce okolnosti skutku. Je síce pravdou, že za skutky, ktoré mi boli kladené za vinu (členstvo v bankomatovej mafii), som bol väzobne stíhaný a v daných veciach prebehol riadny súdny proces, na základe ktorého som bol z daných skutkov v plnom rozsahu oslobodený (väzba v trvaní 5,5 roka). Po prepustení z výkonu väzby som sa nedopúšťal žiadnej trestnej činnosti a snažil som sa zaradiť do chodu spoločnosti. Na začiatku mi po finančnej stránke vypomáhala moja rodina, ako aj rodina mojej družky, s ktorou mám v súčasnosti 9-mesačného syna. S ktorými som v neustálom telefonickom, osobnom, aj korešpondenčnom kontakte, ktorým som postrádaný po materiálnej a citovej stránke, a o ktorým sa musím starať. Trestný čin, ktorý sa mi kladie za vinu, som úprimne v plnom rozsahu oľutoval a taktiež som sa k nemu priznal v celom rozsahu, ako mi je kladený za vinu, taktiež som prostredníctvom svojej družky M. I. uhradil poškodenému vzniknutú škodu, ktorá bola spôsobená skutkom kladeným mi za vinu. Na základe už vyššie uvedeného žiadam vážený odvolací súd KS - TT, aby prihliadal na mnou uvádzané skutočnosti a vzal do úvahy poľahčujúce okolnosti, ako je moje doznanie, úprimné oľutovanie skutku, ktoré som vykonal prostredníctvom vyhlásenia na OS - TT a taktiež na úhradu spôsobenej škody, ktorú som uhradil z financií poskytnutých mi od mojej rodiny. Taktiež chcem požiadať odvolací súd, aby prihliadal na tú skutočnosť, že v minulosti som nebol súdne trestaný a podmienený trest mi nikdy nebol udelený. Už na základe mnou uvádzaných skutočností, žiadam vážený KS - TT, aby sa stotožnil s výrokom prvostupňového súdu OS - TT a bol mi uložený podmienený trest v takom trvaní, ako bolo rozhodnuté. Za kladné pochopenie a kladné vybavenie mojej tejto sťažnosti Vám vopred ďakujem." Obhajca obžalovaného G. L. JUDr. Tibor Timár sa k odvolaniu prokurátora písomne vyjadril dňa 27. augusta 2018 v rozsahu č. I. 1115spisu nasledovne (citácia):

„ ... Týmto stručne reagujeme na odôvodnenie odvolania prokurátora voči rozsudku OS Trnava zo dňa 31.07.2018 vo vzťahu k výroku o treste.

Prokurátor vzhliada ako nezákonný výrok o treste v predmetnom rozsudku a súčasne za zákonný vzhliada iba výrok, ktorým by bol obžalovanému uložený výlučne nepodmienečný trest odňatia slobody. V odôvodnení tento záver opiera o osobu obžalovaného a spôsob spáchania skutku. V osobe obžalovaného vzhliada prokurátor osobu bez pracovných návykov, ktorá sa podľa prokurátora v doterajšom živote živila výlučne trestnou činnosťou. Uvedená skutočnosť je však vyvrátená dôkazmi vykonanými v konaní, keďže obžalovaný nebol v minulosti nikdy právoplatne odsúdený za majetkovú ako ani iný trestnú činnosť a nebol ani priestupkovo uznaný vinným za majetkové delikty. Odvolací argument nie je možné zakladať na hypotézach, a preto súd prvého stupňa pri hodnotení osoby obžalovaného postupoval správne a zákonne. Rovnako postupoval súd prvého stupňa správne a zákonne v okolnostiach posúdenia spôsobu spáchania skutku v štádiu pokusu, pričom samotnú sofistikovanosť, ktorú vzhliada prokurátor v jednotlivých veciach, ktoré boli nájdené nie je možné pričítať výlučne osobe obžalovaného vo vzťahu k uloženému trestu. Za veci, ktoré boli nájdené, resp. za ich nelegálny pôvod alebo povahu nie je obžalovaný v tomto konaní súdený a trestaný.

Súd prvého stupňa rozhodol pri ukladaní trestu správne a v zákonnej miere, ktorá spĺňa zásadu individuálnej a generálnej prevencie, pri vyváženom použití dlhej skúšobnej doby za súčasného uloženia probačného dohľadu ako aj príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe. Vzhľadom na uvedené navrhujeme odvolanie prokurátora podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť ako nedôvodné."

Vec bola odvolaciemu súdu predložená spoločne s predkladacou správou dňa 20. septembra 2018.

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Trnave navrhol na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu odvolaniu prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava vyhovieť, rozsudkom napadnutý rozsudok v časti sankcie zrušiť a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodnúť vo veci tak, že obžalovanému podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. k), písm. l) Tr. zák. uloží obžalovanému nepodmienečný

trest odňatia slobody vo výmere štyri roky (t. j. modifikácia odvolania okresného prokurátora do výmery trestu) a pre výkon uloženého trestu ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradí do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne uloží trest prepadenia veci tak ako bol uložený prvostupňovým súdom.

Obžalovaný G. L. i jeho obhajca v procesnom konaní pred druhostupňovým súdom zotrvali na návrhovom prednese v kontexte s vyššie špecifikovanými písomnými vyjadreniami. Odvolanie prokurátora (aj modifikované) navrhli ako nedôvodné zamietnuť, pričom poukázali na správnosť postupu konania okresného súdu, ako i správnosť a zákonnosť všetkých výrokov napadnutého prvostupňového rozsudku s akcentom na právny názor, že trest odňatia slobody uložený obžalovanému považujú za spravodlivý, zákonný a primeraný.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Senát Krajského súdu v Trnave preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava nie je dôvodné.

Okresný súd v Trnave predovšetkým zákonným spôsobom vykonal na hlavných pojednávaniach všetky dôkazy potrebné pre zákonné a správne meritórne rozhodnutie vo veci, tieto dostatočne a preskúmateľne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach a svoje rozhodnutie aj dostatočne a presvedčivo odôvodnil (vrátane záverov o subjektívnej stránke protiprávneho konania obžalovaného, ktorú správne právne vyhodnotil ako priamy úmysel v zmysle § 15 písm. a) Tr. zák.), čo aj v dostatočnej miere písomne odôvodnil.

Po prednese obžaloby prokurátorom Okresnej prokuratúry Trnava bol obžalovaný G. L. na hlavnom pojednávaní poučený o tom, že ku skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, môže urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Tr. por. Po tomto poučení urobil obžalovaný vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne súd I. stupňa postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por., pričom na všetky položené otázky v zmysle tohto zákonného ustanovenia obžalovaný odpovedal „áno“. Prokurátor i obhajca na hlavnom pojednávaní následne vyjadrili súhlas s tým, aby súd I. stupňa prijal jeho vyhlásenie. Po takomto zistení súd I. stupňa prijal vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny zo spáchania stíhaného skutku, a to bez narušenia jeho skutkovej totožnosti, keď ho právne posúdil zhodne s v podanou obžalobou (formálne i materiálne boli naplnené všetky zákonné znaky zločinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák.)

Nakoľko na podklade výsledkov dokazovania vykonaného v prípravnom konaní neboli žiadne pochybnosti o vine obžalovaného v rozsahu citovanej obžaloby, v ďalšom vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie len k výroku o treste a náhrade škody a ochrannom opatrení.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní následne vyplýva, že dokazovanie bolo v týchto smeroch vykonané zákonnou a procesne správnou formou v potrebnom rozsahu. V dôvodoch rozsudku súd prvého stupňa dostatočne vyhodnotil aj odpis z registra trestov obžalovaného a rovnako správne špecifikoval, na základe akých úvah dospel k ustáleniu rozsahu poľahčujúcich (bez priťažujúcich) okolností, k následnému vyhodnoteniu vzájomnému pomeru týchto okolností, skúmajúc vo všetkých súvislostiach okolnosti plynúce z ustanovení § 36 písm. k), písm. l), § 38 ods. 3 Tr. zák., ktoré bolo v postupe posudzovaného procesného konania v konečnom dôsledku nutné aplikovať pri ukladaní zákonnej sankcie.

V zhode s postupom a závermi okresného súdu aj odvolací súd uzatvára, že pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je verifikovaný v súlade s dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní a tieto závery si v rozsahu dôvodov okresného súdu plne osvojuje.

Okresný súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery správne vychádzal z ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zák., prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestnej činnosti, jej následky, zavinenie, pohnútku, ako aj na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Dôvodne nekonštatoval ani prítomnosť žiadnych mimoriadnych okolností prípadu podľa § 39 Tr. zák., ktoré by mohli viesť k potrebe uložiť mu trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Súd I. stupňa napokon podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 36 písm. k), písm. l), § 38 ods. 3 Tr. zák. obžalovanému správne uložil trest odňatia slobody vo výmere troch rokov, teda trest na dolnej hranice zákonom stanovenej trestnej sadzby, ktorý aj odvolací súd považuje vzhľadom na potrebu naplnenia účelu trestu za primeraný. Aj z argumentačného pohľadu si odvolací súd dôvody takéhoto postupu súdu prvého stupňa osvojil a v celosti sa s nimi plne stotožnil.

Vzhľadom na osobu obžalovaného, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije, ako aj všetky okolnosti prípadu, dospel rovnako odvolací súd k tomu právnomu názoru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného samotný výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný. Preto je namieste ten postup okresného súdu v zmysle § 51 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., ktorým výkon trestu odňatia slobody obžalovanému podmiennečne odložil za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe, pričom podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. mu správne určil dlhú skúšobnú dobu v trvaní päť rokov, ktorú je nutné považovať za postačujúcu na sledovanie správania sa obžalovaného a jeho schopnosť viesť riadny život.

Obžalovaný doposiaľ nebol právoplatne odsúdený za žiadny trestný čin. Trestné konania, ktoré sú proti nemu v súčasnosti vedené na Okresnom súde Trnava a na Okresnom súde Bratislava I, nie sú právoplatne skončené a rešpektujúc zásadu prezumpcie neviny na ne pri ukladaní trestu v tomto prípade nie je možné prihliadnuť. Rovnako bolo preukázané, že závažnosť stíhaného skutku, znásobená útokom na zasahujúcich príslušníkov PZ, nebola zavinená týmto obžalovaným, pretože tento v motorovom vozidle zn. AUDI A6 combi sedel na sedadle spolujazdca. Rovnako nemožno pri ukladaní trestu zohľadniť ani tú skutočnosť, že vzhľadom na druh (veci určené na krádež motorových vozidiel) a rozsah zaistených vecných dôkazov, možno dôvodne predpokladať, že obžalovaný je páchatelom/spolupáchatelom ďalších trestných činov, a to s poukazom na obžalovaciu zásadu, v zmysle ktorej je súd povinný rozhodovať výlučne o tom skutku, ktorý je predmetom obžaloby a zaň ukladať trest. Ak sa prokurátor domnieva, že sa obžalovaný dopustil ďalších trestných činov, je oprávnený začať trestného stíhanie, vzniesť obžalovanému pre ďalšie (ale iné) skutky obvinenie a podať obžalobu, o ktorej iný vecne a miestne príslušný súd po vykonanom dokazovaní rozhodne. V žiadnom prípade však nemožno tieto skutočnosti zohľadniť pri ukladaní trestu za skutok uvedený vo výroku napadnutého rozsudku.

V zhode s prvostupňovým súdom aj odvolací súd zastáva ten právny názor, že účel trest bude dosiahnutý aj pobytom obžalovaného na slobode pri jeho prísnom tzv. podmiennečnom odsúdení. Tým mu bude umožnené začleniť sa čo najskôr do pracovného života, obnoviť si rodinné a spoločenské zázemie a začleniť sa späť do (normálnej, t. j. slušnej časti) spoločnosti. Zároveň bude nad ním po dobu dlhých päť rokov visieť aktuálna a sústavná hrozba, že v prípade akéhokoľvek porušenia zákona musí dôjsť súdnym rozhodnutím k vysloveniu záveru, že sa v skúšobnej dobe predmetného podmiennečného odsúdenia neosvedčil a preto pôvodne podmiennečne odložený trest odňatia slobody vo výmere troch rokov vykoná so zaradením v príslušnom ústave na výkon trestu odňatia slobody s príslušným stupňom stráženia.

Napokon na posilnenie účelu uloženého trestu okresný súd v súlade so správnou rozhodovacou praxou obžalovanému uložil primeranú povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie. Pri jej uložení správne zohľadnil, že obžalovaný je dlhodobo nezamestnaný a spáchaním predmetného trestného činu sa snažil získať majetkový prospech (dva z odvolacích argumentov prokurátora).

V súlade s ustanovením § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a správne okresný súd obžalovanému uložil aj trest prepadnutia veci, a to oblečenia (špecifikovaného v enunciate napadnutého rozsudku - čo napokon ani odvolateľ vôbec nenamietal), pretože predmetné veci použil pri spáchaní trestného činu (resp. na spáchanie trestného činu), ktorého účelom bolo maskovať jeho osobu resp. identitu pred prípadným odhalením a jednalo sa o veci patriace obžalovanému.

Takto uložené tresty vo svojej podstate jednoznačne obsahujú požadovaný prvok represie (zabránenie obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Tr. zák.

K odvolacím námietkam prokurátora krajský súd predovšetkým uvádza, že prvostupňový súd dostatočne ozrejmil všetky skutočnosti rozhodné pre ukládanie zákonného trestu obžalovanému, a to presne tak ako mu to prikazuje v príslušnom ustanovení platný Trestný poriadok (§ 168). K jednotlivým „sekundárnym“ odvolacím argumentom (okrem tých zásadných, o ktorých sa krajský súd zmienil už vyššie) odvolací súd dodáva:

V rámci ukladania sankcie obžalovanému bolo zohľadnené i to, že doposiaľ nikde nepracoval (a to aplikujúc ustanovenie §§ 51 ods. 2, 51 ods. 4 písm. j) Tr. zák. uložením mu primeranej povinnosti, spočívajúcej v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie). Pritom námietky samotného odvolateľa v písomných dôvodoch odvolania v tom smere, že

obžalovaný mal a má žiť príživníckym spôsobom života, s nelegálnymi zdrojmi príjmov, pri neodvážaní daní a odvodov, resp. zabezpečovaním si prostriedkov slúžiacich na obživu trestnou činnosťou vôbec nemá priestor v tomto trestnom konaní. Ak prokurátor má ním uvádzané konkrétne poznatky, musí predsa konať z úradnej povinnosti.

Pokiaľ ide o odvolací argument v tom zmysle, že predmetná vec bola od začiatku mediálne sledovaná, na tomto neblahom fakte nenesie vinu obžalovaný, ale médiá a ich nezodpovední informátori. Páchateľov súdia v civilizovanej spoločnosti výlučne súdy.

Sofistikovaná príprava na spáchanie činu, maskovanie, všetko tzv. zlodejské vybavenie páchatel'ov ako i snaha o zisk boli dostatočne zhmotnené do uloženej zákonnej sankcie prvý raz súdne trestaného páchatel'a.

Spôsob vedenia obhajoby bol a je závislý výlučne na slobodnom rozhodnutí obžalovaného. Napokon tento sa nesporne k spáchaniu skutku v celom (obžalobou žalovanom) rozsahu priznal, tento úprimne oľutoval a sám, s pomocou príbuzných (nakoľko po zadržaní pri skutku zo dňa 15. decembra 2017 je nepretržite väzobne trestne stíhaný), odstránil aj škodlivý následok náhradou škody oprávnenému subjektu.

Nezistiac preto žiadne podmienky pre zmenu napadnutého prvostupňového rozsudku senát Krajského súdu v Trnave odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.